

אדר-סיבות גדולות לשמוח (סיכום)

כל מי שאוהב את אדר אדר:

חודש אדר כבר כאן
ואנחנו רוצות למלא עצמינו ממנו
בכל המטען...
יודעות מבינות ומפנימות
שצריך לחפש לבקש
לא להתיימש להתעקש
להבעיר אש
כדי להכניס אל הלב
את השמחה האמיתית הגדולה
שנובעת מעצם הגדולה...

כל מי שזוכר מה משמח את ה-המ-א-דר:

חודש אדר הוא מרגש ומרומם ביותר
חודש אדר קורא לי לחפש את קרבת ה' מתוך ההסתור
לדעת ולזכור כי ה' שהוא אחד יחיד ומיוחד

דר בתוכי וזו הסיבה לשמוח בכל כוחי

באדר ה' קרוב יותר מתמיד
ואם בחיפוש קרבתו נשקיע ונתמיד
נזכה לאושר גדול

"משנכנס אדר מרבין בשמחה"
מהי השמחה ואיך מרבין?
בריבוי קרבה ואהבה לבורא העולמים.

כול:

שמחה היא לא גלולה
שניתן לבלוע ולחוש מיד בהקלה...
כדי לחוש שמחה צריך להשקיע
אך כל מאמץ שווה
כי רק בעזרתה נוכל להתרומם ולהגביה
אשרינו! זכינו ואנחנו יהודים
זוכים להיות בניו האהובים של מלך מלכי המלכים
וזו הסיבה
העיקרית! החשובה!
לשמחה כובשת לבבות

מי שזכר את ה"א"ל" באדר:

באנגלית התרגום למילה חיים היא-LIFE
שבאמצעה נמצאת המילה IF-אם...
כי גישת הגויים היא : החיים שווים רק אם:
IF יש כסף IF יש כבוד
IF יש בית יפה מאד...
IF יש כישרונות
IF יש בילויים במלנות
IF יש מעמד חברתי
IF יש רכב יוקרתי
IF IF IF...
ומיותר מאד להוסיף
ששמחה רחוקה מחיים שכאלו

מי שהצליח לפתור את כל הכנז ראי:

וכעת נעדיף
על ה"חיים שלנו" מבט להעריך
כי בה בתוכה שרויה השמחה
בתוך המילה חיים מסתתר שם ה'
וזה המבט היהודי שאת כל חיינו מקיף!
הטעם הגדול לשמוח זה: עם ה'!
לא אם יהיה לי ואם אצליח ואם אקבל
אלא-עם ה'!
וגם אם אכשל... וגם אם לא אקבל... וגם אם אתבלבל...
ה' שוכן בתוכי
וזה טעם האושר הנצחי.

מי שאוהב מסוללים בטוילים:

אנחנו בדרך אל השמחה
אך האושר טמון גם בהליכה...
ויש כלים רבים ומועילים
לזכות בה...

מי שמעביר את הדין ההודי:

"טוב להודות להשם!"
דרך ההודיה רגש השמחה מתגשם
לעצור ולזכור
לכתוב רשימה, להביע במילים
את כל החסדים הקטנים והגדולים
ולהודות בשיר מזמור
כשמודים על כל פרט ועניין
מרגישים עשירים מאושרים
והשמחה נהיית לקניין.

מי שמעביר את האור ואת כדור הארץ:

הידיעה שאיתנו הכי מיטיבה:
היא שהכל מה' והכל לטובה!
כשמפנימים, ובפה שגור: כדרלעומ"ר
אז הלב מתרונן בשיר וזמר

מי שמעביר את הדין-סיפוק רוגני:

כל מצווה גורמת לי להיות קרובה יותר אל ה'
מצווה לשון בצוותא עם הבורא-חיבור רב רושם
מצווה מתוך כוונה ומחשבה
משפיעה שמחה שלאורך זמן רב מלווה.

כל מי שמנסה את הפאזלים (נאלץ גבוסה כולל...)

צריך לזכור שהיצר ממש אחוז פחד
מהשילוב של יהודי ושמחה ביחד
לכן כשקשה ועצוב והתחששות נפולות
נשקיע לפחות בפעולות
חיוכים, שירה, פעילות של שמחה ממש בהצגה
ולבסוף נחוש שגם הלב נדבק בחגיגה...

מי שזאת חלצה להיות שמה:

חודש אדר, מה נהדר אם אנצלו כראוי
כל השנה ולכל החיים אחוש בשינוי
אמשיך תמיד ללמוד עוד והעיקר הידיעה:
כי- בין יהודי לאושר
אמיץ וחזק מאד הוא הקשר!!!

